

GAZEL

Mehmet Fatih KÖKSAL

Yer menem hem gök menem âteş menem bâdî menem
Çâr unsur şeş cihet *der-nüh-felek* nâdî menem

Geh harâbe gâhi kâşâne olur bu aşk evi
Ölmez ammâ tâ-be-mahşer çünkü bünyâdı menem

Geh enînem gâhi efgân ehl-i derdin tâ ezel
Defter ü dîvâna düşmüş âh u feryâdı menem

Vâmık oldum gördüm Azrâ Leyli'nin Mecnûn'uyam
Gülde bülbül Hüsn'e Dil her âşıkın adı menem

Vur külüngü inlesin dağ kalmasın taş üzre taş
Aşk bennâsı menem Şîrîn'e Ferhâd'ı menem

Menden öğrendi beyâbân râhını Kays dediğin
Demesin hiç Fâtih'in *der in râh* zâdı menem

Cevherî cevher bilir haddâd pûte nâr añar
Her işin üstâdı başka aşkın üstâdı menem

Lûgatçe:

Bâdî: rüzgâra ait; çâr unsur: dört unsur (su, ateş, hava, toprak); şeş cihet: altı yön (sağ, sol, ön, arka, üst, alt); *der-nüh-felek* : “dokuz kat gökte”; nâdî: nida eden, haykıran; geh = gâhî: bazen; tâ-be-mahşer: mahşere kadar; bünyâd: temel; enîn: inilti; tâ ezel: sonsuza kadar; Hüsn ve Dil: İlk defa İranlı Fettâhî-i Nişaburî'nin yazıp muhtelif dillere çevrilen, Türkçeye de 10 kadar manzum tercümesi yapılan Hüsn ü Dil adlı alegorik aşk hikâyesinin kadın ve erkek kahramanları; külüng: kazma; bennâ: bina yapıcısı, mimar; beyâbân: çöl; Kays: Leylâ vü Mecnûn hikâyesinin erkek kahramanı olan Mecnun'un asıl adı; *der in râh* : “bu yolda”; zâd: azık; cevherî: sarraf; haddâd: demirci; pûte: maden eritilen pota; nâr: ateş